

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 4 - 11 octombrie 2020

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

RUGĂCIUNE

Dumnezeul nostru, tot ceea ce însuflețește inima și o face să salte de bucurie, se împlinește prin harul Tău divin, pe care îl reverși în ființa celui, ce aleargă cu adevărat la Tine și care Te recunoaște ca Domn al său. Nimic în această lume nu poate fi mai plăcut decât caritatea sau bunătatea care se înfăptuiește prin lucrarea Spiritului Tău, căci acesta îl poate face pe orice om să înțeleagă, cât de importantă este pentru el iubirea curată și cât de multe recompense eterne poate să-i aducă celui care o practică în viața lui. Și unde se poate arăta aceasta, Doamne, dacă nu în lucrurile bune pe care le putem face pentru aproapele nostru, pentru cei părăsiți, orfani sau neajutorați.

O, Doamne, ce bogăție ne-ai pregătit; putem să o primim prin acești oameni sărmani. Prin ei se revelează splendoarea florilor virtuților și mai ales ale iubirii și bunătății noastre. Prin ei, Tu aștepți de la noi darurile prin care Tu să fi laudat, binecuvântat și preamărit, nu numai cu buzele ci mai ales cu inima și cu fapta.

De aceea, fă să înțelegem că bunătatea trebuie să trăiască în noi, precum avem nevoie să trăim în Tine și că ea se cuvine a fi hrănită cu faptele pe care Tu, Mântuitorul nostru, le-ai arătat față de noi și față de întreaga omenire. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Alexandru Vlad Muntean** și **George Silaghi**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

A doua noastră natură

Filele Vechiului Testament sunt pătrunse de cuvintele pe care Dumnezeu, prin Moise, le transmite poporului: “Fiți sfinți, că Eu, Domnul, sunt sfânt!” Rațiunea unei purtări aparte a membrilor poporului ales și însăși rațiunea legii stă în sfințenia lui Dumnezeu. Cuvintele lui Isus din evanghelia de astăzi respectă același tipar însă împlinesc ceea ce Vechiul Testament doar prevestește. Sfințenia de care vorbește Vechiul Testament capătă conotația concretă a milos-tivirii, a îndurării. Deasemenea regăsim justificarea comportamentului nostru prin legătura cu Dumnezeu, însă nu mai e vorba de Domn, ci de Tată. Relația nu mai este cea dintre un stăpân și robii săi, ci dintre un tată și fiii lui. Asta implică și o moștenire și o legătură de continuitate: există ceva ce ne leagă în mod vital de părinți. Tocmai de aceea exigențele acestei filiații divine sunt mult mai mari: nu suntem chemați doar la clasică cerință de a răspunde cu bine celor ce ne fac bine și cu rău dușmanilor, ci fiind fii ai lui Dumnezeu, pe urmele Fiului suntem chemați să ne imităm Tatăl Ceresc, ce revarsă ploaia și lumina soarelui și peste buni și peste răi. Nu e doar un lucru dificil, e de-a dreptul imposibil! Sunt rare deja cazurile în care mai putem contempla în lumea în care trăim exemplele folosite de Cristos în prima parte a evangheliei, adică oameni care fac bine celor ce le fac bine sau își ajută și își împrumută rudeniiile. Câte cazuri nu știm cu toții în care zicala: “fă bine și așteaptă rău” își dovedește tragicul realism. Când primim o palmă, cu greu ne stăpânim să nu dăm două înapoi. Când suntem agresați, noi sau cei dragi, am vrea la fel ca fii lui Zebedeu să invocăm fulgerele cerului. De câte ori nu o și facem....

Pentru a împlini cuvintele Mântuitorului e inutil să ne încredem în voința sau în forța noastră. Singura noastră șansă este să ne aducem aminte, pentru început, de faptul că Dumnezeu ne-a iertat și ne iartă încontinuu, chiar dacă prin păcatele noastre am contribuit la suferința Fiul Său Preaiubit. Să recităm cu convingere rugăciunea dinaintea Cuminecării din timpul Sfintei Liturghii: “... dintre care cel dintâi sunt eu”. Cu cât mai mult vom avea conștiința păcatului nostru și concomitent, a îndurării lui Dumnezeu, cu atât mai mult ne vom simți fiii Săi. Trăind și cultivând în rugăciune spiritul de fii, vom privi la cei din jur văzând frați și surori, iar nu dușmani și concurenți.

Vreți să fiți îndurători, la fel ca Tatăl vostru? Rugați-vă și cereți acest dar! Darul Spiritului Sfânt va schimba privirea noastră și percepția asupra lumii în care trăiți. Valul minciunii și al răutății va cădea de pe ochii noștri: în oglindă ne vom vedea fii, în jur vom vedea frați și surori, în Maria o Maică. În Isus nu vom mai vedea Stăpânul, ci Fratele și Prietenul ce ne conduce înspre Tatăl lui și Tatăl nostru, iar îndurarea va deveni a doua noastră natură.

PS Claudiu, Episcopul Curiei